

מ"ת 28580/02/19 - מדינת ישראל נגד יאסר אבו סבילה

בית משפט השלום באשקלון

מ"ת 28580-02-19 מדינת ישראל נ' אבו סבילה (עציר)
תיק חיצוני: 53862/2019

בפני כבוד השופטת נועה חקלאי
מבקשת מדינת ישראל ע"י ב"כ מתמחה ישראל חזן
נגד יאסר אבו סבילה (עציר) ע"י ב"כ עו"ד שמש
משיב

החלטה

1. בפני בקשה להורות על מעצרו של המשיב עד תום ההליכים המשפטיים המתנהלים כנגדו, על פי הקבוע בסעיף 21(א) לחוק סדר הדין הפלילי [סמכויות אכיפה - מעצרים] תשנ"ו - 1996.
 2. כנגד המשיב ושני מעורבים נוספים, מחמד אבו סבילה (להלן מחמד) ונואף אבו סבילה (להלן- נואף) הוגשו כתבי אישום המייחסים לכל אחד מהם גניבת בקר וקשירת קשר לפשע, בניגוד לסעיפים 384א(2) ו- 499א(1) לחוק העונשין. המשיב ומחמד הועמדו לדין בכתב אישום משותף בת"פ 28616-02-19, בעוד נואף הועמד לדין בכתב אישום נפרד בתיק 28599-02-19.
 3. על פי עובדות כתב האישום המיוחס למשיב, ביום 3.2.19 בין השעות 9:00-13:00 הגיעו נואף והמשיב למתחם הכבשים של המתלון, וגנבו ממנו, בדרך שאינה ידועה 14 טלאים ששהו בדיר של המתלון. שווי כל טלה מוערך בסך של 1100-1200 ₪. בשעה 12:57 שוחח מחמד עם נואף. נואף עדכן אותו כי 5 טלאים מסומנים בסימן T באוזן, מחמד אישר לנואף להשאיר אצלו את הטלאים ושאלם יבואו הוא יגיד שהוא קנה אותן בשוק. בהמשך קיימו המשיב, מחמד ונואף שיחות שמטרתן למכור את הטלאים. הטלאים אותרו באותו היום במתחם המרעה של מחמד. בשל כך יוחסו למשיב עבירות של גניבת בקר וקשירת קשר לפשע.
 4. ב"כ המשיב חלק על קיומן של ראיות לכאורה לעבירות המיוחסות למשיב.
- ב"כ המשיב לא חלק על כך קיומן של ראיות לכאורה לכך שנגנבו טלאים השייכים למתלון וטלאים אלו נמצאו בשטח המרעה של מחמד. ואכן קיימות בתיק ראיות לכאורה מספיקות בעניין זה (למשל הודעותיו של המתלון (מסמכים 2,8), הודעתו של נזאר מחריק (מסמך 7), דוחות של השוטרים שמצאו את הטלאים בדיר של מחמד (למשל מסמכים ד, טו ואחרים).
- ב"כ המשיב טען שלא הוכח כל קשר של המשיב לפרשה.
- לדבריו המשיב מסר גרסה לגבי מיקומו באותו היום, והעובדה שאוכן באיזור רהט במועד הרלוונטי לגניבה, מתיישבת עם גרסתו שאכל במקום פלאפל.
- לדבריו הטלפון שנתפס אצל המשיב לא משמש רק את המשיב אלא את בני ביתו, ואין בתיק הוכחות מספיקות

לזיהוי קולו של המשיב כמי אשר שוחח עם נואף. ב"כ המשיב טען לחוסר תקינות באופן בו בוצעה השוואת הקול בעניינו של המשיב, שכן בוצעה על ידי אותו אדם שהאזין להאזנות הסתר, זאת לדבריו בניגוד לנוהל תקין. ב"כ המשיב טען כי המשיב ונואף נסעו בכלי רכב נפרדים ואין דבר הקושר את המשיב לזירת הגניבה.

5. ב"כ המבקשת מצידה הפנתה לנתונים המלמדים כי המשיב אכן באיזור הגניבה ולתוכן שיחות הטלפון שבין המשיב לבין נואף. הפנתה לכך שהמשיב זוהה על ידי נואף כמי שעומו שוחח בטלפון. הפנתה לכך שהאיכונים הטלפונים של המשיב שוללים את גרסתו באשר להיותו באזור רוחמה בבוקר הגניבה.

דין

6. בתיק מסמך שערך השוטר נאיל אבו רביע מיום 13.2.19 לפיו ביצע השוואת קולות וקבע כי הקול המיוחס למשיב בהאזנות הסתר זהה לקולו בחקירה.

גם נואף בהודעתו מיום 10.2.19 (מסמך 12) מזהה את המשיב כמי שעומו שוחח. הגם שבתחילה טען שלא מזהה עם מי שוחח, הרי שבהמשך הוא מאשר שבשיחות 214, 221, 224, 233, שוחח עם יאסר (ש' 502, 661, 691, 724).

די במפורט לעיל כדי לספק תשתית ראייתית לכאורית שעוצמתה גבוהה, לצורך הוכחת זיהויו של המשיב כמי שהיה צד לשיחות המיוחסות לו. (שאלת משקלו של מסמך השוואת הקול שערך השוטר אבו רביע - דינה להתברר בתיק העיקרי).

7. בתיק מספר שיחות שנקלטו בהאזנת סתר, המלמדות על הקשר בין נואף למשיב לפני שהטלאים נגנבו, השיחות מלמדות שהשניים תיאמו ביניהם להיפגש בסמוך לפני הגניבה. כל אחד הגיע למקום המפגש עם מכוניתו.

כך למשל שיחה 188. להלן חלק מהשיחה:

"נואף: אתה לא רוצה ללכת?

המשיב: רוצה ללכת עכשיו אני קם.

...

נואף: אני רוצה לרדת לשגב..."

כך למשל שיחה 190. להלן חלק מהשיחה:

"נואף: הלו הלו

המשיב: איפה?

נואף: יוצא לשגב אפגוש אותך בתחנת הדלק.

המשיב: יאללה

נואף: יאללה."

כך למשל שיחה 192. להלן חלק מהשיחה:

"המשיב: איפה אתה?

נואף: ברמזור אני.

המשיב: ... אם היית נכנס מהרמזור תראה אותי מולך...

נואף: למה למה לא באת לתחנה של שגב?

המשיב: תחנה שגב, אהה ויכנס יוסף אבו מחמד ויכנס עואד ויכנסו כולם ואני ואתה עומדים ברמזור יאללה יאללה בוא לתחנה יאללה."

כך למשל שיחה 193. להלן חלק מהשיחה:

"המשיב: אני אחרך, עברת אותי בחניה של..."

נואף: יקלל את הדת שלך אל תיתן לי לקלל את הדת שלך עכשיו, אמרתי לך בתחנת דלק.

8. בתיק הודעתו של המשיב מיום 4.2.19 (מסמך 4) במסגרתה טען שיום קודם לכן לא קנה ולא מכר כבשים, לא הסתובב עם כבשים. לא הסתובב עם נואף. לא זוכר אם דיבר איתו. הכחיש שגנב כבשים וניסה למכור אותן. בתיק הודעתו של המשיב מיום 6.2.19 (מסמך 10), חזר על הכחשתו לכך שגנב הטלאים. בתיק הודעתו של המשיב מיום 10.2.19 (מסמך 13). הכחיש שהיה עם נואף באותו בוקר. טען כי אין לו קשרים עסקיים עם נואף, לא זכר אם דיבר איתו באותו בוקר, הכחיש שהיה עם כבשים באותו בוקר. לדבריו -אם נואף אמר שהם נפגשו וגנבו כבשים הוא משקר. הושמעו לו שיחות מס' 188, 199, 202, 211, 233, 237 וטען כי לא מזהה את קולו. בכל הודעותיו טען המשיב שבמועד הרלוונטי העמיס עשב בקיבוץ רוחמה, לאחר מכן ציין כי נסע לשגב לקחת ציוד, קנה פלאפל ברהט.

9. המשיב כאמור, אכן טלפונית במקום הגניבה בעת הגניבה. לא נעלם מעיני טיעונו של ב"כ המשיב כי אין ליתן משקל לאיכונו של המשיב במקום, שכן לפי גרסתו היה באיזור רהט לצורך קניית פלאפל ועל כן אכן במקום, אלא שלכאורה גרסתו של המשיב באשר למקום הימצאו באותו היום התבררה כשקרית, בהיותה סותרת את נתוני האיכונו הטלפוני: בתיק החקירה דוח תובנות מחת"ק (מסמך עב), ממנו עולה כי המשיב (או למען הדיוק: הטלפון של המשיב) לא היה כלל באיזור רוחמה כפי שטען המשיב בהודעותיו, אלא היה ברהט ומשם נסע לכיוון דרום. הטלפונים של המשיב וגם של נואף, אוכנו באיזור הגניבה בזמן הגניבה. שקריו לכאורה של המשיב, בדבר מקום הימצאו בבוקר הגניבה, ובכך שלא היה בקשר עם נואף באותו יום (על אף המפגש ביניהם וריבוי השיחות הטלפונית ביניהם) ותשובותיו המתחמקות, יש בהם כדי לחזק את התשתית הראייתית.

10. בתיק שיחות טלפון בין המשיב לנואף, לאחר השלמת הגניבה, אשר עוסקות בשלב מכירת הטלאים הגנובים וחלוקת הרווחים ביניהם.

11. יש להדגיש כי קיימת אינדיקציה לכך שהמשיב אף היה שותף בקביעת המחיר בו ימכרו הטלאים, שכן בשיחה 198 במסגרתה שוחח נואף עם מחמד ונוהל מו"מ לגבי מחיר הטלאים, בשלב של קביעת המחיר, ולאחר שמחמד שאל את נואף מה התשלום עבור כל טלה, נשמע נואף שואל מישהו שנמצא לידו "כמה אתה רוצה לאחד?"...

כך למשל שיחה 199 העוסקת בחלוקת הרווחים.

"המשיב: אז זה יוצא ארבע אלף מאתיים.

נואף: ארבע אלף מאתיים?

המשיב: כן, תיזהר להוריד לו את המאתיים אם אתה מוריד אותן זה יורד מהחלק שלך

נואף: בסדר.

המשיב: יאללה"

כך למשל שיחה 202. העוסקת בענייני הגבייה:

"המשיב: איפה?

נואף: אני הורדתי אותן אצל הבן אדם. ...

נואף: הבן אדם עובד

המשיב: איזה עבודה?

נואף: הבן אדם עובד הבן אדם אמר לי יותר מאוחר אמר לי יותר מאוחר אפגוש אותך תשים אותן אצלי ואני עוד מעט אפגוש אותך.

המשיב: אהההה

נואף: בסדר?

המשיב: בסדר.

נואף: אם יהיה מנייק עוד מעט הוא יהיה מנייק בחלק שלך.

המשיב: אני אקח אותן מאצלו.

נואף: איך ככה? אתם לא סומכים על אח של נואף?"

כך גם שיחה 204. להלן חלק מהשיחה:

המשיב: מה אתה עושה

נואף: באלוהים, שוטף את האוטו.

...

המשיב: לא התקשר אליך הבן אדם?

נואף: הבן אדם... לקראת אמר אני לקראת הערב ככה אפגוש אותך אמר אני בעבודה..."

מעורבותו של המשיב בפרשה אף נלמדת מהעניין הרב שגילה עת הגיעו השוטרים למקום. כך למשל שיחות 205, 211 (שיחה שבמהלכה מעדכן נואף את המשיב שהמטרה הגיעה), 214, 219. המשיב מבקש מנואף שישלח לו תמונות של המטרה שנמצאת במקום, ונואף שולח למשיב 3 תמונות בשעות 18:07, 18:09, 18:12 (מסמך נו), שיחות נוספות בהמשך: 222, 224, 233. ראו למשל שיחה 237 להלן חלק מהשיחה:

"המשיב: הבחור חזר הביתה?

נואף: יא בן אדם אלף פעם ואני מה אני אומר לך

המשיב: בסדר אתה תסביר לו מה להגיד שם שלא יבלגן את העולם בלגן אתה עם הצוואר שלך כמו זיין שידע מה

להגיד.

נואף: אני אני מה אני אעשה?

...

המשיב: מה תעשה, תסביר לו מה להגיד שם חליל, שיגיד לא יודע.

נואף: הילדים מצאו אותם בבוקר והביאו אותם הוא עובד הבן אדם.

המשיב: כן ושמו אותם בחצר לא יודע באתי אחרי שאתם באתם ולקחתם אותם...."

12. צודק ב"כ המשיב כי המשיב לא נצפה במקום הגניבה, אף לא נתפסו טלאים במכוניתו. העובדה שנואף בעצמו הביא את הטלאים למחמד, (ומהשיחות בין השניים ניתן להסיק כי המשיב לא היה במקום כשנואף הביא את הטלאים לדיר של מחמד), לכאורה מחזקת את טענת ב"כ המשיב כי הטלאים כלל לא היו ברכבו של המשיב- אלא לכאורה ברכבו של נואף. ועם זאת, די בראיות הקיימות, כדי להוות תשתית ראייתית לכאורית מספקת לכך שהמשיב נטל חלק בגניבה, גם אם הטלאים הגנובים לא נלקחו ברכבו, ויש ראיות לכאוריות לכך כי המשיב קשר קשר עם נואף (אין ראיות לקשירת קשר עם מחמד) לצורך ביצוע הגניבה ומכירת הטלאים. אילו לא היה למשיב כל חלק בגניבה, ההגיון הבריא אומר כי לא היה דורש כסף עבור מכירת טלאים גנובים מקום בו אין לו יד ורגל בדבר. אילו לא היה לו כל חלק בגניבה, לא היה מטריד עצמו כלל וכלל מכך שהשוטרים הגיעו לדיר והחרימו את הטלאים.

לסיכום:

13. בתיק קיימות ראיות לכאורה בעוצמה גבוהה לעבירות המיוחסות למשיב.
14. הגם שאין עדויות ישירות לכך שהמשיב היה בזירת הגניבה בעת הגניבה, די בראיות הקיימות בתיק כדי לבסס את התשתית הראייתית הנדרשת.

הראיות שבתיק מבוססות על תיאומים טלפונים כדי להיפגש בסמוך לפני הגניבה, איכונים טלפונים במקום הגניבה בעת הגניבה, הודעות שקריות שמסר המשיב, הן לגבי הקשר שלו עם נואף באותו היום והן לגבי מקום הימצאו של המשיב באותו היום. הראיות מבוססות גם על שיחות טלפוניות לאחר הגניבה בנוגע למכירת הטלאים, תיאום מחיר המכירה, שיחות בנוגע לגביית התשלום וחלוקת הרווחים ובהמשך שיחות בעקבות הגעת המשטרה למקום, וניסיונות לתאם גרסאות.

באשר לקשירות הקשר, על פי הפסיקה ניתן להוכיח את העבירה של קשירת הקשר אף שלא בראיות ישירות, ניתן

להסיק את דבר קיומו של הקשר מאירועים מאוחרים, במידה שיש בהם כדי ללמד על הקשר שקדם להם. ראו ע"פ (עליון) 3338/99 דמיאן פקוביץ נ' מדינת ישראל (20.12.2000) (בעמ' 714).

בתיק זה קיימות ראיות ישירות לקשירת הקשר בדמות שיחות הטלפון הרבות, כעולה מהפירוט הראיתי שלעיל, מה שגם שניתן להסיק את קיומו של הקשר ממכלול הנסיבות.

15. העובדה שהמשיב לא היה כלל בקשר עם מחמד, בשום שלב, אין בה כדי לשנות את המאזן הראיתי בעניינו.
16. ניתן להתרשם כי חלקו של המשיב בפרשה הוא מאוד משמעותי, הגם שחלקו של נואף גדול יותר, בשים לב שנואף הוא זה שהתקשר אל המשיב כדי לתאם את הפגישה ובשים לב כי נואף הוא זה שתיאם את מכירת הטלאים עם מחמד והגיע בעצמו לספק למחמד את הטלאים הגנובים והוא זה שהיה במקום כשהגיעו השוטרים, ועם זאת כאמור המשיב היה אף הוא מאוד פעיל בפרשה.

עילת מעצר

17. קיימת עילת מעצר וזאת בשל המסוכנות הנשקפת מן המשיב.

18. מסוכנותו של המשיב כפי שנלמדת מנסיבות ביצוע העבירות בשים לב לחלקו בפרשה שבפניי הינה משמעותית, הגם שאינה ברף המאוד גבוה.

19. מסוכנותו של המשיב כפי שנלמדת מעברו אף היא משמעותית. למשיב שהינו יליד 1989 הרשעה יחידה בגין ריבוי עבירות רכוש: הסגת גבול, גניבה, גניבת רכב, התפרצות למגורים, סיוע לגניבה חקלאית, הפרת הוראה חוקית. המשיב נדון ל- 3 שנות מאסר.

20. בנסיבות אלו אני סבורה כי ניתן לשקול שחרור בחלופה מעצר ובלבד שתהיה חלופה הרמטית עם פיקוח משמעותי ואפקטיבי.

ניתנה היום, 24.2.19 יט אדר א תשע"ט במעמד הצדדים.